

“Je ziet niet wanneer de patiënt nog bij ons is en wanneer niet meer”: zo verloopt het afscheid bij euthanasie

Uit een verslag van de Federale Controle- en Evaluatiecommissie Euthanasie blijkt dat het aantal euthanasiegevallen stijgt, van 2.966 in 2022 naar 3.423 in 2023. Hoe verloopt een euthanasie? Wat moeten vrienden of familieleden zich erbij voorstellen? “Het gaat veel sneller dan ze verwachten”, vertelt ervaren LEIF- en huisarts François Pauwels, die het hele proces helder schetst: “Wat ik de familieleden zeg, klinkt misschien hard.”

Ariane De Borger 24-01-25, 09:00 Laatste update: 24-01-25, 09:42

Het tweejaarlijks verslag van de Federale Controle- en Evaluatiecommissie Euthanasie dat woensdag werd bekendgemaakt, spreekt voor zich. Het aantal mensen waarbij euthanasie wordt uitgevoerd, stijgt jaar na jaar: van 2.966 in 2022 naar 3.423 in 2023. Wat kan en niet kan [als je euthanasie wil aanvragen](#), welke stappen je daarvoor moet zetten: daar raken we stilaan mee vertrouwd. Maar hoe zo'n euthanasie praktisch in zijn werk gaat en wat familieleden en vrienden zich daarbij moeten voorstellen, is minder duidelijk. Dat maakt dat nogal wat mensen zich ongemakkelijk voelen als een familielid of vriend hen uitnodigt om aanwezig te zijn als hij of zij gaat overlijden.

“Alleen ik en jij, dokter”

Onnodig, vindt huisarts François Pauwels, die als LEIF-arts (*LevensEinde InformatieForum, red.*) geregeld zelf euthanasie uitvoert en collega's bijstaat die een beroep doen op zijn jarenlange ervaring. Hij raadt mensen die euthanasie vragen aan om hun naaste familieleden en vrienden persoonlijk uit te nodigen.

“Als mensen vragen naar euthanasie willen ze daar vaak in eerste instantie niemand bij. ‘Alleen ik en jij, dokter.’ Ik probeer hen op andere gedachten te brengen. Het gaat tenslotte om de laatste momenten die ze op deze planeet

gaan meemaken. Niet alleen voor hen, maar ook voor wie hen lief is, is het de laatste mogelijkheid om nog iets te zeggen, om afscheid te nemen. Die kans wil je toch niet onbenut laten? Ik merk dat de meeste patiënten dat dan wel inzien en hun naasten toch vragen om hun laatste ogenblikken bij te wonen.”